

har været for, i en væsentlig Grad er angaaende Baneretningen, at Meningsforskjellen fremtræder, da det vistnok gjælder, hvad en æret Landstingsmand sidst gjorde opmærksom paa, at det er overmaade vanskeligt at sige, hvad der i denne Henseende er det absolut Rigtige, og navnlig fordi Interesserne her staae i saa stærk Modsetning til hinanden. Det maa derfor ansees som en helbig Omstændighed, at der om et stort og væsentlig Affnit er tilveiebragt en fuldstændig Enighed deels mellem Folkethingets Medlemmer indbyrdes, og deels mellem dem og Regjeringen i Forslaget, som det foreligger, og at der altsaa ikke udfordres Andet, end at Landstinget dertil giver sit Samtykke, for at man kan sige, at et meget stort og væsentligt Affnit af dette vanskelige Arbejde er tilendebragt og det paa en Maade, der kan antages at vinde saa godt som Alles Bifald. Dette gjælder for det Første om Linien fra Nyborg over Odense til Middelfart, samt om Linien fra Snoghøj over Kolbing til den fiesvigiske Grænse, der, naar den fortsættes igjennem det nordlige Slesvig indtil Flensborg eller et andet Sted, støder til den sydslesvigiske Linie og altsaa vil tilveiebringe en fuldstændig Forbindelse med Banerne i Slesvig og Holsteen; den vil altsaa tilveiebringe en uafbrudt Jernbaneforbindelse imellem Kjøbenhavn og de bag samme liggende nordiske Riger og de sydlige Baner i det danske Monarchi, og derved med hele det øvrige Europa. Det gjælder dernæst om tvende Linier i den nordlige Deel af Sylland, der er et meget stort og bethydningsfuldt Affnit, nemlig Linien fra Narhuus over Randers og Høbro og indtil Aalborg, og dernæst den hele Overbane fra Narhuus over Skive til et Punkt ved Vensbugten. Om disse store og vigtige Baner er der, som sagt, tilveiebragt fuldstændig Samstemning i Folkethinget og imellem Folkethinget og Regjeringen, og Udvalget har eenstemmigt besluttet at tilraade Landstinget at tiltræde samme. Selv om der i denne Session ikke blev opnaaet Andet, saa maa det dog erkjendes, at der er gjort et stort og afgjørende Skridt fremad. Udvalget erkjender imidlertid, at der er meget vægtige Grunde, der gjøre det ønskeligt at faae Mellemstykkerne, nemlig: det mellem Narhuus og den

fiesvigiske Grænse, og det over Snoghøj, forsaavidt det angaaer en Forbindelse med Dørne, allerede nu afgjort, for at ikke de Strids-spørgsmaal, der i saa Henseende have beskæftiget Rigsdagen i en Række Aar, senere paa ny skulle drages frem, og man maa ganske vist erkjende Rigtigheden af hvad den høitærede Minister sidst gjorde opmærksom paa, at dersom det ved næriere Undersøgelse, hvortil der ved nærværende Spørgsmaal kunde være Anledning, skulde vise sig, at Modifikationer i en eller anden Henseende kunde være ønskelige, der da vilde være Anledning til at drøfte saadanne næriere begrændsede Spørgsmaal, inden de kunde komme til endelig Afgjørelse; thi de Arbejder, hvorom det er afgjort, at de forløbs skulle foretages, ere saa store, at der i saa Henseende vil anvendes Regjeringens og Rigsdagens fuldstændige Tid. Det Vigtige er, at der skal være tilveiebragt en fuldstændig Overeenskomst, saa at deri ikke kan skee nogen som helst Forandring uden ved sælles Minde. Som det vil være de Herrer bekendt, og som det ogsaa i Udvalgets Betænkning er antydet, er det nemlig to Systemer, der i saa Henseende have staaet imod hinanden, nemlig Kjøbstadbanen og Hedebanen, og de Motiver, der fra begge Sider ere anførte, ere i saa frist Grindring hos Alle, at jeg ikke, medmindre særlig Anledning gives dertil, skal gaae ind paa dem. Jeg skal kun bemærke, at Sagens Stilling er den, at Regjeringen har erklæret ikke at kunne modtage det Forslag, som vandt Majoritet i Folkethinget, at der altsaa i saa Henseende foreligger en Uoverensstemmelse imellem Regjeringen og Folkethinget, samt at det er saa langt fra, at Forslaget er eenstemmigt blevet vedtaget i Folkethinget, at Majoriteten af Stemmerne, da der stod 47 imod 43, altsaa kun var 4, samt at det er meget langt fra, at selv disse 47 ville staae fast ved deres Votum, idet de have udtalt, at de betragtede det kun som et foreløbigt, og at de under Sagens videre Gang haabede, at der maatte blive Leilighed for dem til igjen at komme tilbage til Spørgsmaalet. Under en virkelig Meningsforskjell imellem Folkethingets Medlemmer indbyrdes, maatte det i allerhøjeste Grad være Landstinget kjær at søge at mægle imellem disse